

హరే కృష్ణ హరే కృష్ణ కృష్ణ కృష్ణ హరే హరే !
హరే రామ హరే రామ రామ రామ హరే హరే !!

మూడవ అధ్యాయము కర్కు యోగము

సారాంశము:

ఈ భౌతిక ప్రపంచములో ప్రతిబిక్కురు ఏదో ఒక రకమైన కర్కులు చేయకుండా జీవించడము సాధ్యం కాదు. కర్కులన్నింటినీ ఆవరించుకొని కొంత దోషం ఉంటుంది. కర్కులవలన సంభవించిన బంధమే జీవుడిని జనన మరణ చక్కబంధంలో కట్టివేస్తుంది. అయితే అహంభావాన్ని, ఫలవాంఘను ఏడి కర్కులను ఆచరిస్తే కర్కు బంధాలనుండి విముక్తులు కావచ్చును. అందువలన యుక్తమైన కర్కులు చేస్తూనే ఉండాలి. వాటి ఫలితాన్ని గురించి ఆశించరాదు. అలాగని కర్కులు చేయడం మానరాదు. ఫలితం ప్రియమైనా, అప్రియమైనా గాని దానిని సమయాన్ని స్వీకరించాలి. కర్కుంద్రియములను అదుపులో ఉంచినా, మనస్సులో మాత్రం ఇంద్రియ విషయముల పైనే చింతన చేస్తూ ఉండడం - కపట వైరాగ్యము. తమ జ్ఞానేంద్రియములను మనస్సుతో అదుపు చేసి కర్కు యోగము ఆచరణ చేయడం - నిజమైన వైరాగ్యము.

గొప్పవ్యక్తి ఏ పని చేస్తే సామాన్య జనులు దానిని అనుసరిస్తారు. ఉత్తమ కర్కుల ద్వారా అతను నెలకోల్చిన ప్రమాణాన్ని, ప్రపంచమంతా అనుసరిస్తుంది. కర్కుల పట్ట ఆసక్తి, వ్యామోహం పెంచుకోకూడదు. కార్యం సిద్ధించినా సిద్ధింపకున్నా గాని సమభావం కలిగి ఉండాలి. ఫలాపేక్ష లేకుండా చేసేదే నిష్క్రిమ కర్కు. ఫలాపేక్షతో చేసే కామ్యకర్కులు నీచమైనవి. యజ్ఞ రూపుడైన విష్ణువు కోరకె కర్కులను చేయాలి, ఇవి బంధం కలిగించవు మరియు మోక్షప్రదాలు. కృష్ణార్పణ బుద్ధితో చేసే కర్కు పవిత్రమైన యజ్ఞం వంటిది. ఇదే కర్కు యోగము.

కృష్ణం వందే జగద్గురుమ్